

g. predsednik za omenjeni znesek tožbo vložil pri sod-niji. Ako Matica pri Wagnerjevem premoženju zatme omenjeni znesek, povrnila se mu bode ta zastava. — Naj slavni odbor danes odobri to predsednikovo in taj-nikovo ravnanje.

Galac, bukvar v Zagrebu, in Schimpff, bukvar v Trstu, še nista poslala računa.“

(Konec prihodnjič.)

Slovansko slovstvo.

* Pod naslovom „Živé stíny“ je v darek mla-deži slovanski izdal g. Jos. R. Vilímek v Pragi knjižico, ktera je v zalogi administracije „Humoristič-nih Listov“ na svetlo prišla in ktera v 29 slikah kaže, kako se morejo zvečer pri luči samo s prsti ali z eno ali dvema rokama na steni podobe različnih živali tako na tanko narejati, da jih komaj malar lepše iz-risati more. Prav kratkočasna igračka za zimske ve-čere je to, pa mladež mora vendar že biti bistre gla-vice, da zadene s prsti in rokami podobo.

Angličani, Francozi in Nemci imajo že davno take knjižice, ki bistrijo um mladini, pa so za kratek čas mladim in starim. Dobra misel je tedaj bila g. Vilímeka, da je za slovansko mladino izdal to kratkočasno knjižico, ktera to, kar gori roka dela, spodaj v 5 slo-venskih jezikih imenuje. Cena knjižici je le 28 krajc. S temi 28 krajcarji pa vemo, da se zimske večere more zabavljati (kratkočasiti) ne le mladi svet vsake omikane rodovine, temuč tudi stari ž njo vred.

Dopisi.

Iz Haloz 4. julija. R. B. — Ako rodoljub sloven-ski biva v Gradcu ali če od dalječ prebira ondašnje časnike, ki „hočejo“ izrazovati tako imenovano „öffent-liche Meinung“, milo se mu stori pri srcu. Slovenska roka je polagala temeljni kamen mestu Gradcu, in dan današnji še v njem živi okoli deset tisoč Slovencev: raznih uradnikov, duhovnikov, trgovcev, dijakov in dru-žin; vendar, kar je slovenski del sekovske vladikovine pridružen laboški in bogoslovci dobivajo poduk v ma-riborskem semenišči, več ali manj zginila je dušna zveza med graškimi Slovenci in med nami. Razun vr-lega dijaštva in nekterih le prereditih rodoljubnih go-spodov ne vedó in ne poznajo več našega slovstvenega delovanja in gibanja, nimajo niti duha niti sluha o tem, kar se godi na Slovenskem; tla so mrzla, srca ledena, ljubezen do slovenske domovine je preminila zgubivša skoro povsod národno stalo. Ker se po takem nimamo ničesa nadjati iz črnega deželnega hrama v Gradcu, ni čuda, da se čedalje bolj željno in zaupljivo oziramo na belo Ljubljano. — Za Krempljnov spominek so na-dalje darovali gospodje: dr. Robič, profesor v Gradcu 2 gold., Polič Drag., župnik v hiravnici graški 2 gold., Kurija T., oskrbnik v hiravnici graški 2 gold. V Celji se je nabralo 3. julija ob priliki duhovniške skupščine 27 gold. Gospodov darovnikov pohlebnost in čednost mi ne dopuščate priobčiti njihovih blagih imen; dotični odbor se tedaj s tem skupno zahvaljuje darežljivim ro-kam in poštenim narodnim srcem. Slava!

Iz Vélíkovca na Koroškem. 7. — Vsak učitelj pozná sitnosti, ktere mu dela pobiranje učnine ali šol-skega denarja. Ne samo, da mu je to na veliko mate-rijalno škodo, ker težko zaslužene peneze le počasno dobiva, večkrat pa še prav ne, si še čez to nakloni nevoljo nekterih starišev, kateri morejo učnino plačevati. Res je, da se ta sitna naprava zmiraj več odpravlja; in srečen je učitelj, kteremu ni treba s tem se pečati. Pri nas v Vélíkovcu, kjer imamo glavno šolo, pa še

do zdaj to breme učitelja tlači; vendar se je pred kratkim na boljše zasukalo; prišlo je to namreč visoki deželni vladi v Celovcu do ušes, in kmalu potem došel je ukaz naši občini, naj učnino ona pobira, učitelji pa naj svoj denar potem iz njene denarnice dobivajo. Pri-hodnjo šolsko leto se bo to gotovo vresničilo, česar zeló želimo.

Iz Proseka blizo Trsta 7. julija. N. — Kakor strela z jasnega neba je zadela žalostna novica našo okolico, da so v Mehiki cesarja Maksa ustrelili. Moja roka je preslaba, da bi mogel popisati žalost, ki jo je obudila v naših srcih ta dogodka, ki je vzela pravega očeta naši okolici. *) Prokleta naj je roka, ki se je oskru-nila s krvjo blagodušnega vladarja, ki se je vés žrtvoval za to, da bi se prerodila nesrečna država!

Iz Jelšan v Istri 6. julija. — Preteklo nedeljo proti večeru imeli smo tukaj visocega gosta cesarskega namestnika barona Bacha. Po pogovoru z okrajnim predstojnikom, duhovnim učiteljem, občinskim in čital-niškim odborom se je podal v cerkev in šolo, o kateri je svojo popolno zadovoljnost izrekel. Iz šole gredé je tudi našo národno čitalnico obiskal; jako mu je dopadla ta narodna naprava. S tukajšnjimi možmi se je tudi slovensko pogovarjal.

Iz Prema na Notranjskem 8. julija. — Presvitli cesar Ferdinand I. je poslal prav v največi sili in po-trebi 400 gold. v podporo zidanja tukajšnje ravno zdaj stavljenе nove farne cerkve. Neizmernokrat Bog povrni!

Iz Idrije 30. junija. ** — Redkokrat je sli-šati iz našega mesta, in kadar je kaj, malo je razvese-ljivno (razun preslavne volitve deželnega poslanca na-šega, ktera je občno radost zbudila po vsej domovini). Danes pa vam, drage „Novice“, radostnega srca na-znanjamo, da nam je zasijala zvezda najslajšega upanja, da pridemo na bolje. Dobili smo na čelo našega ru-darstva vrlega rodoljuba, ki priznava in čisla pravice narodne in ljubi strune mile domovinske. Kar nas pa še najbolj osrečuje, je njihovo zagotovljenje pri današ-njem skazovanji rudarjev, da jim ne bode samo pred-stojnik, temveč da jim hoče biti prijatelj in — skrben oče. — Take besede morajo seči v globočino ginjenega srca, posebno ker jih je v materinem jeziku izrekel pre-častiti gospod rudarski načelnik, — take besede vežejo pa tudi srca z zvestobo, ljubeznijo in gorečo hvalež-nostjo! — Danes je čitalnica napravila majhino veselico na pristavi pri g. Leskovcu po popoldanski Božji službi. Skoro vsi družniki so se udeležili te zabave in to toli-kanj raje, ko se je razglasilo, da naš rudarski načelnik g. Lipold, čitalnici kakor ud pristopivši, vprvič počasti družbo sè svojo nazočnostjo. Jako veselo se je vrstila godba s petjem. V mraku pa se je venček gospodičin in mladenčev zbral na plesišču, od kodar smo se še le proti polnoči domú vrnili. Vrli naši muziki naprej, vesela družbica pa za njimi, in tako smo dospeli v Idrijo pred, ko smo se nadjali. — To je bil prvi izlet čitalnice naše; vsak se ga radosten spominja.

Dostavek vredništva. Tudi dopis, ki smo ga iz rok družega rodoljuba prejeli, potrjuje nam veselje, da je častiti gospod M. Lipold za voditelja rudarstva idriškega izvoljen, tako-le: „Poklic častivrednega gospoda na to mesto smo z velikim veseljem sprejeli, ne samo ker nam je poleg bistre glave in dobrega srca njegovo rodoljubje do naroda znano, ampak tudi zato, ker ru-darstvu v Idrii se je prvokrat, odkar menda stoji, želja spolnila, da morejo s svojim voditeljem v materinskem jeziku se pomenkovati, naj si bodi o opravih svoje službe ali o družih družinskih zadevah. Bog daj srečo!“

*) Grad Miramar, pred odhodom v Mehiko stanovanje Maksovo, je sosed Proseške okolice.